

Den mest elskede...

(Læserbrev i Weekendavisen)

af Martin Spang Olsen

I WA fra 9/1 genoptager Erling Haagensen (EH) den gamle diskussion om, hvorvidt Jesu ”mest elskede discipel” var Maria Magdalene i stedet for Johannes eller Simon Peter. Hvor tiltalende det end kunne være at følge Dan Brown’s tese, bør man dog liiige erindre sig følgende:

Evangelierne beskriver efter alt at dømme ikke virkelige, historiske hændelser, men skal som al anden spirituel litteratur fra den periode læses symbolsk. Skrifterne dannede grundlag for komplicerede indvielser inden for de såkaldte mysteriekulter, som også Kristendommen er udsprunget af.

Det betyder, at ikke blot er Jesus og Maria Magdalene fiktive personer, det er evangelisterne også! Hvem, der gør hvad i Biblen, er derfor kun interessant for så vidt som, at man forstår den symbolske værdi – og den er desværre gået tabt.

I det gnostiske Maria Evangelium, som EH citerer fra, kan man læse, at Maria Magdalene var den, som Jesus elskede mest. Men gnostikerne mente OM NOGEN, at Jesus og Maria Magdalene var fiktive, symbolske personer! Faktisk brugte de udelukkende evangelierne til at fortælle om forholdet mellem bevidstheden, *Logos* (”Ordet”, som de kaldte Jesus) og sindet, *Sophia*, (”Visdommen”, som de kaldte Maria (forstået som både Jomfru Maria, hendes søster Maria og Maria Magdalene)). Maria Evangeliet er således i særklasse uegnet til at sige noget om de historiske begivenheder.

EH antyder, at Paulus kvindesyn kan have tilføjet evangelierne et negativt kvindesyn, men evangelierne fandtes ikke på Paulus’ tid!

Paulus breve er den første omtale af Jesus, der findes. Evangelierne kom til meget senere – i deres endelige form mindst 225 år senere.

Kristendommen er formodentlig udsprunget af en fordomsfri, hedensk tradition, hvor synet på kvinder inden for forkyndelse med vores øjne var ret afslappet. Den berømte sætning i Paulus’ Første Korintherbrev (14, 34-36) om, at kvinder skal tie stille i menighederne, er en senere tilføjelse - efter alt at dømme forfattet af kirkefædre Hippolytos eller Tertullian i 2. årh.

Efterhånden som kristendommen blev en del af den romerske stat, gjorde man nemlig i stigende grad Kristendommen patriarkalsk, først og

fremmest for at kunne gøre apostlen Peter til arvtager af Kirken og udgangspunkt for det pavelige hierarki. Det krævede bl.a. en udlugning af Maria Magdalenes betydning som den vigtigste discipel.

Summa summarum, Jesus og Maria Magdalene VAR måske nok kærester i de første kristne traditioner, men som fiktive personer og på et symbolsk plan – og ikke som virkelige personer.